

Égigérő

2007. PÜNKSÖD

Piros pünkösöd napján

Gyermekkoromban azt hittem, hogy az éppen pünkösdkor virágzó pünkösdi rózsa festi ennek az ünnepnek a pirosát, később meg az így kezdődő nótával hoztam össze az elnevezést. Felnőtt fejjel, amikor fölfogtam és megtanultam, hogy az egyházi esztendő különböző ünnepköreihez igazodó oltárterítők egyike az égő piros, és pedig pünkösdkor, kezdtem megérteni, hogy e jeles ünnepnap színe ez. A pünkösdi történetből tudjuk, hogy a félelemtől bezárkózott apostolokra kettős tüzes nyelvek szálltak. Templomunk szószéki terítőjén is ezeket láthatjuk. Ám ez a szín az egyház mártírjainak a vérére is emlékeztet.

Érdeemes és tanulságos a pünkösdi történetet, eseményeket felidézni magunknak. A tanítványok a húsvét utáni ötvenedik napon is – bezárkózva – együtt voltak. Ez a nap akkor Jeruzsálemben is ünnepnap volt, mert a zsidó naptár szerint a húsvétot (Pesach = a húsvéti bárány ünnepe) követő ötvenedik napon ünneplik a Tóra-adást, amikor Mózes átvette a Sínai hegyen a két kőtáblát, azaz a kinyilatkoztatást. Ez a nap az Úrral való szövetségkötés emléknapja is.

A zsidó és a keresztyén húsvét, illetve a Tóra-adás és a pünkösöd néha egybeesik, de általában közel esik egymáshoz. Azt is hozzátehetjük, hogy a pünkösöd elnevezés nem annak tartalmára utal, hanem az ötven számnévre, vagyis hogy húsvét után ennyi idő telt el.

Maga a Tóra-adás ünnepe is mintegy előképe a mi keresztyén pünkösödünknek. Ott is a kinyilatkoztatásról, az Úr akaratának, parancsolatainak kihirdetéséről van szó, mint ahogy pünkösdkor a Szentlélek adja az ígét, az evangéliumot az apostolok szájába, hogy azt hirdessék.

(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

Az a Szentlélek, a Szentháromság harmadik tagja, akiről a Niceai Hitvallásban azt mondjuk: „ő szólt a próféták által”. Ő szólt az apostolok által és Ő szól azóta is az igehirdetés, a szentségek által.

A pünkösdi történetből tudjuk, hogy ez Krisztus egyházának a születésnapja. Ezért is lett a piros az egyház ünnepének a színe: a reformáció ünnepén vagy templomszenteléskor a Szentlelket hívjuk segítségül, és emlékezünk az egyház mártírjaira is.

Jézus földi életében is, feltámadása után így szólt tanítványaihoz: „*Vegyetek Szentlelket*”. Már a passiót megelőző beszédeiben megígérte, hogy elküldi a vigasztaló Szentlelket, aki megerősít, megtanít és újra meg újra fölkészít a bizonyosságtételre, tanúságtetésre, sőt az oltárszentségben a Vele való közösségre, egységre, a Benne való életre. Pünkösdkor különösen is, de naponta hívjuk, és ünnepeljük a vigasztaló és megerősítő Szentlelket, aki megtanít mindarra, ami keresztyén életfolytatásunkhoz szükséges.

Bárcsak belátnánk, felismernénk, hogy a pünkösdi is valóban nagy ünnep! Nem csak két napos – szabad szombattal háromnapos – munkaszünet, hétvége lenne, hanem a harmadik parancsolatot teljesítenénk ekkor, azaz „*az ünnepnapot megszenteljed*”, és méltón ünnepelhetnénk a Szentháromság harmadik személyét, akit Jézus urunk küld hozzánk.

Áldott pünkösdi ünnepet!

dr. Csonka Géza

A gyülekezet nyári munkarendje

2007. május

20. vasárnap	10.00 konfirmáció az istentisztelet keretében
27. vasárnap	PÜNKÖSD VASÁRNAP 10:00 h istentisztelet
28. hétfő	PÜNKÖSD HÉTFŐ 10:00 h istentisztelet, keresztelő

2007. Június

3. vasárnap	10.00 tanévzáró családi istentisztelet
	11.30 istentisztelet
8. péntek	14.00 Egyházkerületi közgyűlés; helye: gyülekezetünk
9. szombat	10.00 kertí és takarítási munkanap
	16.00 kertí összejövétel
10. vasárnap	10.00 istentisztelet
	18.00 zenés áhítat (Szeitl Zita orgonahangversenye)
22.-23. péntek-szombat	Országos Evangélikus Találkozó Pakson
25.-29. hétfő-péntek	kirándulás Prágába, Karlsbadba és cseh várakba

Táborok, kirándulások

2007. július 24-29. Gyülekezeti gyermek és ifjúsági tábor

Helyszín: Verőcei Református gyülekezet szálláshelye

Részvételi díj: 15000 Ft (szállás, étkezés, programok költségei) + útiköltség (750 Ft vonatjegy), amelyből a szervezőktől kedvezmény kérhető.

Szervezők: Hikisch Zoltán, Keczkó Pál

2007. augusztus 10-12. Fiatal felnőttek, csütörtökiek nyári hétvégéje

Helyszín: Zamárdi

Szervező: Kenessey Erzsébet

2007. augusztus 19-25. Kerékpártúra

Helyszín: Szeged, Délvidék (Magyarkanizsa, Törökkanizsa, Szabadka...)

Szervezők: Halmágyi Csaba, Hikisch Gábor, Dobó László

Kérjük a jelentkezéseket a szervezőknél vagy a lelkészi hivatalban.

Gyülekezeti alkalmainkra szeretettel hívjuk és várjuk testvéreinket!

Nyári útravaló

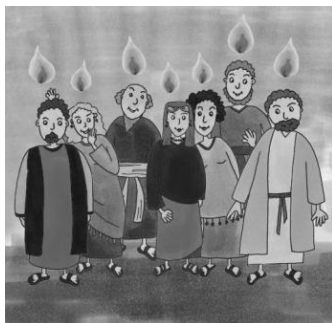
A parasztember dombos vidéken baktat szekérével. Bölcs tekintetű öregember ücsörög a szekéren a háta mögött. Hívatlan útítárs. Amint a lejtő tetejére érkeznek, a szekér meglödul, a gyepelőt a parasztnak szorosán kell tartania: nem tud vendégére figyelni. Az öreg közben eltűnik olyan váratlanul, ahogyan érkezett. Pár perc múlva ismét emelkedő jön, az öreg — mintha érezné, most szükség lesz rá — ismét ott terem. A paraszt úgy érzi, az öreg csak visszahúzza... de nem haraggal, inkább érdeklődéssel fordul felé.

Így utazik nyugodtan Sánta Ferenc „Isten a szekéren” című novellájában a parasztember és az Isten. Kíséri anélkül, hogy tolazkodna.

Az Égigérő gyülekezeti újság pünkösdi számát tartja kezében a kedves olvasó. Az egyházi év e fontos ünnepe kicsiknek és nagyoknak egyaránt jelenti a nyár kezdetét. Igaz, a felnőtteknek nem a három hónapos szabadság következik, de a nyár könnyedsége mindenkire hat. Az emberek bioritmusa megváltozik, a tikkasztó hőségben lelassulunk, miközben érzelmileg gyorsabbá válunk, talán könnyedebben is hozunk döntéseket. A heti rendszeres Istentiszteleteket inkább a balatoni fürdőzés váltja fel (de ott is van evangélikus templom... – a szerk.). Kevesebb körülöttünk a helyes útra irányító figyelmeztető jel. Hajlamosak vagyunk így elfelejteni, hogy a Gondviselés nyugalma ilyenkor is velünk van, csak figyelni kell rá. Nem csak az Istentisztelet csendjében, hanem repülőn, buszon, kerékpáron, vonaton, vagy éppen egy szekéren köszönt ránk. Talán ott lapul a zsebünkben a puha-kötésű, olcsó kiadású „vándor” Biblia formájában... vagy másképp.

Isten most is ott ül velünk a szekéren. Figyeljünk rá!

B.R.

Dsida Jenő: Pünkösdi várakozás

Kész a világ,
Feszült, ünnepi várás
Tereng felette.
Halotti csend. Csak néha néha
Sóhajt az Isten lelke.

Kimérve minden pálya
Megtöltve minden lélek-lámpa,
Ahol csak úr a lét...
De jaj, sötét van,
Mélységű iszonyú sötét!

A zordon tömeg-árnyék
Némán zokogva kering útjain,
S csak egyet tud és egyet érez...
...Most váratlanul vágyn megvonaglik
És felzúg Istenéhez:
Betelt az idő!
Sugarat, fényt, színt adj nekünk,
Mert epedünk!

Fényesség nélkül oly sivár az élet!
Nagy Alkotónk, oh mondd ki szent igédet
Legyen világosság!...

És ismétlik mindig erősebben
A felvihartzott étheren keresztül
És felharsan az egek harsonája
S a végtelennek zsoltosmája zendül
Zsibongva, zsongva...
És nagy szavát az Úr-kimondja!

Emi néni családmeséje

Családmese. Szeretem ezt a könyvsorozatot, bár látszólag nem történik benne „semmi”: ismeretlen emberek mesélnek gyermekkorukról, jelenükről, remélt jövőjükéről, megvalósult és tervbeli álmaikról. Minden történet más és más, így kihámozhatatlan belőlük az együttélés, illetve a „jó család” receptje. Egy közös pontot, egy tanulságfélélt mégis találtam: ahol vannak generációkon keresztül öröklődő történetek, csak egymás között alkalmazott kifejezések, ott a család – ilyen vagy olyan, de – tényleges közösséggé formálódott.

Nem ismerem a Csoma-családot. Személyesen csak Csománé Forgács Emmát, Emi nénit ismertem. Elolvasva az ő, sorozatban megjelent családregegyét, kételkedés nélkül érzem, hogy ők közösséggé formálódtak. Nyelvi bizonyíték erre az író által az oly gyakran használt „Mi Csomák” vagy „Ti Csomák” megszólítás is, amely éles határvonal nélkül jelenti az egész családot. Mindenkit, akiket az író születése kora óta ismer, de azokat is, akikről hasonló családbéli történetekből hallott. A felnövekvő új generációs Csomáknak „csak” annyi a feladata, hogy ne hagyják szétesni a szorossá fűzött kapcsolatokat. És szinte kihallom a sorok közül a felszólítást: hé, ti Csomák, ez felelősségetek is, amit a születéssel alanyi kötelezettségként kaptatok!

A regénysorozat egy történetfűzér, hétköznapi kalandok összerakott életmeséje. Ne a „szent család” misztérium felfedezésének igényével fogjunk a könyvek olvasásához, hiszen hús-vér emberek, hús-vér története ez. Olvasunk gyermeki rosszaságról ugyanúgy, mint hőstörténetekről, a jól kigondolt és gyümölcsöző nevelési technikákról és kudarcokról is. Emi nénit olyannak ismertem, aki élete utolsó pillanatáig rendkívüli szellemi frissességgel és humorral látta és láttatta az életet. Mindig úgy éreztem, tudja — és ez vallomásként sugárzik a könyveiből is —, hogy nem az övé a mindent tudó „bezzeg generáció”, hanem a mai fiatalság is hordozza saját értékeit. Itt-ott eltérő ízléssel rendelkeznek, más történelmi-társadalmi kényszerűség befolyásolja életüket, de hiszen fiatalon ő is nagyon sok mindent másképp tett, mint ősei.

Emi néni a fiatalság nagy tisztelője – én legalábbis így emlékezem rá. Elbizakodásra azonban semmi okunk, tanulni még van mit Tőle. Mindenkit biztatok hát az olvasásra, nem utolsó sorban azért is, mert szépen írott, jó olvasni valót tartunk a kezünkben. A könyvek a Budahegyvidéki Evangélikus Templom iratterjesztésében vásárolhatók meg.

Hadd idézzem zárásként kezdő sorainak egyikét, amely rögtön lehet az első „lecke” minden generációnak: *„Mindig elámulok, ha valaki unalomra panaszkodik. Hogy lehet unatkozni? Nekem arra soha nem volt időm, sem kedvem.”*

Boróky Réka

Csománé Forgács Emma

Agna Dei

(regény)

Ötvenkezesekkel:

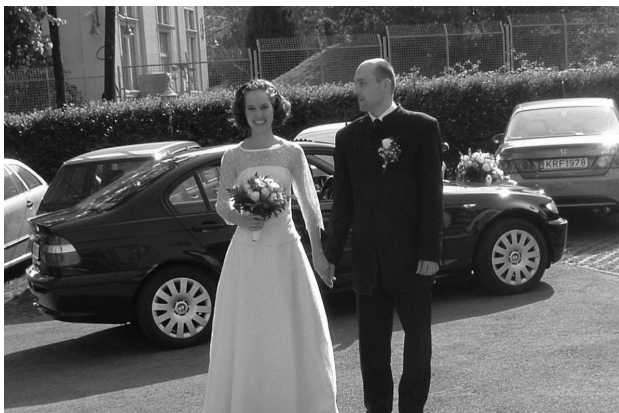
Csománé Forgács Emma

Budapest,

2006

Együtt az oltár előtt

Talán a tavasz megpezszdülése az oka, hogy gyülekezetünkben több szép esküvőre került sor az elmúlt hetekben. Vidovszky Katalin, dr. Vidovszky István másodfelügyelőnk lánya és Sonnleitner Zsolt május 5-én fogadtak egymásnak örök hűséget. Borókay Zsófia pedig április 28-án tartotta esküvőjét Megyeri Gergellyel. Isten éltesse őket és valamennyi fiatal házaspárt!

Borókay Zsófia és Megyeri Gergely

dr. Vidovszky Katalin és dr. Sonnleitner Zsolt

Szabó Lőrinc: Fény

Sötét fényszórók: szemeim az eget
lengő csóvával ostromolják
Föl, föl! Lent mennyi a teher, a rom!
Csík, sáv: fent suhan a fénytorny
s évezredek mérik a hosszát.

Fény, fény, sugarak! Fények vagyunk
mind: Isten lelke, öröm, remény
Óh szállni, lobogva a föld felett!
A rettenetes életet
az örömet akarom én.

Óh élni! Szemeim sóvár tüze
a felső végtelenbe szánt:
láng habzik mindenütt: zene, szín:
az anyag titkos ablakain
az lüktet ki-be, az égi láng,

a vágy, amit én fénynek nevezek
és Szentléleknek a hívő,
ő táncol bennem, ő rohan,
hasadó bimbóban az ő ereje van,
kovában, acélban is ő:

ő öntözi, belül, az anyagot,
szomja éget, éhe habzsol,
zsinórra fűzi a csillagokat,
indul s egy szívdobbanás alatt
új világokba kapcsol.

Ő vagyok én, a képzelet:
ki törhet ellenem?
Az Isten karja nyúl felém,
s ha robbanó sugarakkal az ég tetején
kószál földi szemem,

fekete nyomoromat vakító
tűzharsonákkal törve át
tízezer Nap küldi az azúr
bástyákról hozzám válaszul
testvéri himnuszát.

Múlt és jövő sarokkövei Országos felügyelőnk az egyház helyzetéről

Keresztyén Értelmiségi Fórumunk április 23-i alkalmán országos felügyelőnk foglalta össze az evangélikus egyház legfontosabb kihívásait. Ahogy Pröhle Gergely fogalmazott: múlt év jövő sarokkövei között kell megtalálnunk válaszainkat a jelen kérdéseire.

Az evangélikus egyháznak ma jóval nagyobb a társadalmi hatása, mint amekkorát létszámaránya indokol – hangsúlyozta országos felügyelőnk. Ez a reformkorban ugyanígy volt; a pesti Deák téri templomnak szintén erején felüli kisugárzása volt.

Az egyház nagy nyilvánosságot kap a sajtóban, sokunkat hátba veregetnek: „*milyen jó, hogy evangélikusok vagytok*”. Úgy tűnik, hogy a világra való nyitottságunk, hitünk másokénál jobban értelmezhető a külvilág számára.

Ennek ellenére illúzió volna még csak azoknak a statisztikáknak is hinni, amelyek szerint a lutheránusok aránya a népesség 3 százalékára rúg. Ittész János elnök-püspökünket idézve: a népszámlálási adatok szerint arányunk ugyan 3, a gyülekezetek nyilvántartásai alapján azonban csak 2, a választói névjegyzékek alapján pedig csak 1 százalékos. Rá kell ébrednünk arra, hogy a magyar lutheránus világ csak százezres nagyságrendű.

Nyitottság a világra

Mi lehet a világra való nyitottság magyarázata? A „pesti lutheránus hagyomány” mellett bizonyára az, hogy a lutheránusok között sok német és szlovák származású család van. A harmadik fontos ok, hogy a mi egyházunk volt az egyetlen, amelyik önszántából tényfeltáró bizottságot hozott létre a kommunista Magyarország ügynökeinek feltárására.

Felügyelőnk hangsúlyozta: utóbbi lépés bölcs döntés volt, egyházunk mindent megtesz, hogy e munka következetesen folytatódjék. Nem politikai kérdéstről van szó: a cél az igazság feltárása mellett a kiengesztelődés is. Egy ilyen kis közösség nem engedheti meg magának, hogy belül törésvonalak feszítsék, még akkor sem, ha sokaknak súlyos személyes és érzelmi konfliktusokon kell túltenniük magukat.

Fontos lenne, ha a tényfeltáró bizottság elsősorban a még élő volt ügynökökre összpontosítana, akik még elmondhatnák saját nézőpontjukat is. Valószínűleg

nincsenek egyértelmű határvonalak sokak múltbeli tevékenységét illetően, ezért alapos történelmi munkára van szükség. Ami nyilvánosságra kerül, közkinccsé kell tenni, még akkor is, ha ez csalódásokat ébreszthet még élők és holtak iránt rokonokban, barátokban.

A múltunkhoz való viszonyunk van másik formája is: rengeteg intézményünk állapotát tekintve nem méltó egyházunkhoz. Sok ingatlanunk romos, elhanyagolt, csak gazdaságtalanul működtethető. Márpedig a környezetnek van hatása a lelkekre is. Gyermekeink azt jegyezhetik meg, hogy milyen képet sugároz magáról az evangélikus egyház – mutatott rá Pröhle Gergely.

Mindenki felelős

Minden egyes egyháztag anyagi felelősséggel tartozik egyháza iránt. Érdemes fölidézni a régi időket, amikor sok helyütt óriási áldozatvállalással, adakozással építették föl a gyülekezeti termeket, templomokat. Ezzel szemben ma az egyház valamiért nem tudja megmutatni híveinek, hogy a vasárnapi prédikációkon túl mennyi módon segíti még a híveket. Utóbbiaknak – még azoknak is, akik nem járatták gyermekeiket evangélikus iskolába – áldoznia kellene például a lutheránus oktatási rendszer fenntartására is, mert ez a jövőnk.

A jelen helyzetért bizony részben lelkészek is felelősek lehetnek: sok olyan prédikáció, gyülekezeti alkalom van az országban, amely inkább riasztja, semmint vonzza a hallgatókat – sorolta a felügyelő. Kényszerhelyzetben van az állami „fejkvóta” alapján működő teológiai egyetemünk is, amelyiknek egy-egy évben emiatt akkor is föl kell vennie a kellő számú jelentkezőt, ha azok tudásuk alapján nem lennének megfelelők. Ez a fajta, az állami függésből adódó nyomorúság hosszú távon metelyezi meg az egyház életét minden területen.

Kritikák érik olykor az egyházi sajtót, az Evangélikus Életet is – ismerte el Pröhle Gergely. A hetilapban nem „termelési riportokra”, hanem akár a konfliktusokat, problémákat föltáró cikkekre is szükség volna. A fő cél az, hogy a közösség egésze tudjon egymásról. De hogyan valósulhat meg ez, ha egy százezres közösség lapját csak mintegy ötezer példányban fizetik elő?

A felügyelő szerint egymás megismeréséhez segítséget nyújthat a Mihályi Zoltán presbiter által koordinált evangélikus értelmiségi fórum. Ennek névjegyzéke alapján az is látható, hogy ki milyen szakmához ért. Önmagában attól, hogy valaki evangélikus, még nem biztos, hogy jó szakember. Ám egy közösségen belül mégis nagy szükség van egy ilyen típusú „szaknévsorra”, evangélikus hálózat létrehozására, hogy tudjuk: ki mire képes közöttünk.

Politizálhatnak-e az egyházak? – tette föl a mindig aktuális kérdést az evangélikus egyház világi vezetője. Nemrég bírósági ítélet mondta ki, hogy D. Szebik Imre leköszönt püspök-elnökünk és Frenkl Róbert volt országos

felügyelőnk közszereplőnek számít. Ez azt is jelenti, hogy a társadalom széles köreiből véleményt formáló az az üzenet, amelyet egy lutheránus vezető megfogalmaz.

Modern emberek együtt

Németországban az egyházak folyamatosan kinyilvánítják véleményüket jelentős társadalmpolitikai kérdésekben, s így volt ez a múltban is. Nem biztos, hogy számunkra is ez az út, azonban nekünk is karakteres álláspontot kellene kinyilvánítanunk – akár csak 2-3 oldalon összefoglalva – több, a társadalmat érintő kérdésben. Ilyen például a magyar egészségügy, a beteg emberek helyzete (e témához egyházunkon belül bizonyosan megvan a kellő szaktudás), az ország szociális és demográfiai helyzete vagy éppen a bevándorlás kérdésköre. Az értelmiségi fórumok „tematizálásának” fő célja az egyház belső dinamikájának növelése.

Missziós hatása van annak, ha az egyház gyakran fordul a társadalomhoz – húzta alá Pröhle Gergely. A kereső emberek így láthatják: ebben az egyházban együttműködő, modern emberek élnek együtt. Az egyház megszólalásait korábban sokszor körbelengte valami avított aura. Sokan abban a szerepben akarnak minket ma is láttatni, hogy „az egyház úgysem képes fölvenni a modern beszéd fonálát”. Válaszul tehát – üzenetünket megtartva – modern beszéd kell, hogy a külvilág is megértse szavainkat.

Ez sikerülhet, ha megpróbáljuk, ahogy egyik énekünk fogalmaz, „a közöny álmából fölébredve, szolgálat szent tüzeiben égve”. Mindehhez azonban sok imádságra is szükségünk van – foglalta össze országos felügyelőnk.

Binder István

Hegyvidék a képernyőn

 MAGYARORSZÁGI EVANGÉLIKUS EGYHÁZ		
<i>Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség</i>		
 <p>1% 1% 1% 1%</p> <p>Életközösségünk!</p>	<p>Üdvözöljük honlapunkon!</p> <p><u>Egyházközségünk címe:</u> 1126 Budapest, Kékgolyó u. 17.</p> <p><u>Telefon:</u> 224-0640 <u>Fax:</u> 224-0641</p>	<p>Napiige</p> <p>A szeleket tette követve, a lángoló tüzet szolgájává. (Zsolt 104,4)</p>

Ha akad közelünkben számítógép, akkor nyaralás, hosszabb külföldi tanulás, munka esetén is kapcsolatban maradhatunk hegyvidéki gyülekezetünkkel honlapunk segítségével. Ez a kissé bonyolultnak tűnő <http://www.lutheran.hu/z/honlapok/hegyvidék/> címen érhető el, de talán egyszerűbb, ha a www.lutheran.hu központi egyházi oldalt beütve keressük ki a Gyülekezeti oldalak menüpontból Budahegyvidéket. Honlapunk az országos egyház Internet Munkacsoportja segítségével jött létre, 2003-ban.

Nem merném ajánlani webes oldalunkat, ha nem volna olyan gazdája, aki folyamatosan új információkkal látja el. Köszönet azért, hogy Keczkó Pál, gyülekezetünk beosztott lelkésze naprakész állapotban tartja az internetes lapot, annak is leginkább az „*Aktuális alkalmak gyülekezetünkben*” című fejezetét. Így nagyjából egy hónapra előre lehet tudni például, hogy ki prédikál vasárnap Hegyvidéken, mi a fontosabb bibliaórak témája és ki azok előadója. A baráti telefonok vagy az Evangélikus Élet mellett ez fontos tájékozódási forrás lehet.

Elsősorban a gyülekezetünk iránt érdeklődő „külsősöknek” lehetnek fontosak a „*Tisztségviselőink*”, „*Múltunk*”, „*Nagyjaink*”, illetve – ha mindez tetszett, akkor remélhetőleg – a „*Megközelítés*” menüpontok. Remélhetőleg sokaknak érdekes olvasmányt jelentenek az Égigérő, gyülekezeti újságunk legutolsó és néhány korábbi számának olvasása (kár, hogy régebbi archívum nincs a 10 éves fennállásához közeledő lapról...)

Cseppnyi hiány a sok jó hír közt, hogy a gyülekezetünk életének bemutatására hivatott képgaléria üresen árváldok (igaz, az egyéb beszámolóknál vannak fotók). Márpedig így Budahegyvidék kissé arctalannak tűnik a hozzánk kattintók számára. Buzdítunk tehát mindenkit, akinek egy hegyvidéki esemény kellős közepén fotómasina van a kezében: küldje el az elkészített felvételeket Keczkó Pálnak – s általa mindenkinek. Addig is jó böngészést!

Hírek a közelmúltból

Együtt a német konfirmandusokkal

Március 30. és április 3. között a schrobenhauseni német testvérgyülekezetünk és Budahegyvidék konfirmandus találkozásának helyszíne Budapest volt. Gyülekezetünk számára korábban jelezték, hogy a schrobenhauseni zeneiskola egy csoportja is szívesen eljönne és ehhez a segítségünket kérte. Walter Last lelkéssel történt megbeszélésen megállapodtunk a két csoport látogatásának összevonásáról.

A látogatás és a program előkészítését, valamint előzetes szervezését a Külkapcsolati Bizottság részéről dr. Bácskai Károly lelkész, Bakosné Kenessey Erzsébet, Mihályi Zoltán és Szabó Gergely végezték. A szombat délutáni játékot és vetélkedőt Keczkó Pál beosztott lelkészünk szervezte és vezette.

A szombat esti hangversenyt dr. Ecsedy Zsuzsa kántor és Hikisch Zoltán karnagy szervezte. Ugyanaznap – Gyulai Dávid Mátyás táncitanításának köszönhetően – még táncházra is sor került gyülekezeti központunkban. A vasárnapi istentiszteleten dr. Bácskai Károly prédikációja mellett Dörte Höglmeier presbiter asszony olvasott igét és köszöntötte gyülekezetek.

Szépség és ihlet Révfülöpon

A „középnemzedéki bibliaóra” idén március 23. és 25. között „*A szép és az ihletett igénye az életünkben*” címmel szervezett gyülekezeti konferenciát a révfülöpi Ordass Lajos Oktatási Központban. Több visszamondás és betegség miatt csak lassan alakult ki a résztvevők végleges névsora. Végül hetvenötön jöttek el a konferenciára, akik közül a legfiatalabb háromnegyed éves, a legidősebb nyolcvan év fölötti volt.

A konferenciát dr. Bácskai Károly lelkészünk diameditációs előadása vezette fel. A lelkészek és nem lelkészek által megtartott színvonalas előadások az elhangzott hozzászólások, valamint a morzsaszedésen elmondottak alapján mélyen megragadták a résztvevőket. Takács József nyugalmazott lelkészünk három áhítata pedig evangélizációs igehirdetéssé állt össze. A felnőtt istentiszteleten résztvevők mind vettek úrvacsorát, felekezeti hovatartozás nélkül. A kántori szolgálatot Szabóné Mátrai Marianna püspökhelyettes látta el.

Jó volt látni, hogy a gépkocsival utazó és szabad hellyel rendelkező testvérek segítséget nyújtottak a nem autósok utazásában. Több résztvevő önkéntes hozzájárulással is segítette a konferenciát, amit adományként fizettek be gyülekezetünknek. A vasárnapi révfülöpi istentiszteleten összegyűlt perselypénzt a helyi gyülekezet kapta.

Mihályi Zoltán összefoglalói nyomán

Reményik Sándor: Pünkösöd

Pünkösöd a Lélek ünnepe. Azé a léleké, amely nem ismer korlátot, és nem ismer lehetetlenséget. Azé a léleké, amely évszázadokig hamuban lappang, míg egyszer "kitöltetik" a zsarátnok "mindenekre". Azé a léleké, amelynek végtelen árnyalatai, megfoghatatlan finomságai és alig kifejezhető erői vannak. Amelynek fény és színskálája beláthatatlan.

És ha karácsony a gyermek, húsvét a hívők, úgy pünkösöd a poéták ünnepe. A mi ünnepünk, testvéreim a boldog és szent "látásban". Kettős tüzes nyelvek a mi fejünkre szállnak. (Ó bár várnók méltó alázattal őket, mert nem mi ajándékozunk meg a világot, hanem minket ajándékoz meg a Lélek.)

"Más" nyelven beszélni pedig azt jelenti: költői nyelven beszélni. Mi, egy nagyon megpróbáltatott népnek poétái, voltunk már Cassandrák, vagyunk ma Jeremiások, de leszünk még Illések, Mózesek, Péterek is.

(Pásztortűz, 1921 május)

Állandó gyülekezeti alkalmaink

Istentiszteletek:

Vasárnap **10.00** órákor (a hónap első vasárnapján **11.30**-kor), úrvacsorával

Családi istentisztelet: a hónap első vasárnapján **10.00** órákor, úrvacsorával

Budakeszin az új ref. templomban: minden hónap első és harmadik vasárnapján és az egyházi ünnepek másnapján **8.30** órákor

Gyermek bibliakör:

Vasárnap 10.00 órákor, az istentisztelettel párhuzamosan

Bibliaórák:

Kedden 18.30 órákor (gyülekezeti)
Csütörtökön 10.00 órákor (gyülekezeti)
Hó első csütörtökén 18.00 órákor (középgeneráció)

Budakeszin (a ref. gyül.-i teremben):
A hónap 2. és 4. hétfőjén 18.30 h-tól fiatal felnőtteknek és a középnemzedéknek

Minden hó 2. szerdán 14.30h-tól idősek bibliaórája

Hittanórák:

Hétfőn 16.30 órákor óvodásoknak, alsósoknak és ötödik osztályosoknak, 2 csoportban

Konfirmációi előkészítő:

Pénteken 17 órákor (október 5-től)

Énekkari próbák:

Hétfőn 18.00 órától – liturgikus kórus
Pénteken 19.30 órától – gyülekezeti kórus

(alagsori próbateremben)

Idén és tavaly konfirmált fiatalok órája:

Pénteken 18.00 órákor

Ifjúsági és fiatal felnőtt órák:

Csütörtökön (*kéthetente*) 19.00 órákor fiatal felnőttek bibliaórája családoknak
Pénteken (*kéthetente*) 17.30 órákor az egyetemista és a pályakezdő korosztálynak

Pénteken (*hetente*) 18.00 órákor a korábban konfirmált ifjúságnak és a középiskolás korosztálynak.

A hittan- és bibliaórákra, ifj. órákra bejárat az alsó udvari kapun.

Erős vár a mi Istenünk!

Égigérő

A Budahegyvidéki
Evangélikus Gyülekezet lapja

Kiadó: Bácskai Károly lelkész
Bp. 1123 Kék Golyó u. 17.
telefon: 224-0640
e-mail: karoly.bacsikai@lutheran.hu

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság:
Binder István, Borókay Ferenc,
Borókay Réka, dr. Csonka Géza,
Kézdy Pál

www.lutheran.hu/z/honlapok/hegyvidek/